

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hétfő

88. szám.

Pest, június 26. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunásor, Piaristák épülete) 1-ső júliustól pedig országuton Kunewalderházban a kiadónál, vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre. Budapestén házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnyegyedre Budapestén 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizetetik.

Egy levelet kaptunk Nagybányáról, mellyben sainálkozás fejeztetik ki, hogy Nagy Gedeon elhunytát olly száraz rövidséggel s hidegséggel írtuk meg.

E levél, s még több más kérdezősködések következtében kinyilatkoztatjuk, hogy az elhunyt Nagy Gedeon nem a mi hasonnevű dolgozó társunk volt.

A mi Nagy Gedeonunk, ezen, mint a levélíró mondja, fényes jövőt ígérő fiatal ember, még épen és egészségesen él, s tovább is mint elváhatlan barátunk lapunknak kizárólagos dolgozó társa leendő.

Pest jun. 26.

A merre csak megyünk, vig arcokkal találkozunk.

És kik azok a vig arcok, vidor mosolygású képek, tán a szerelmesek? Ah, ki volna most ebben a revolutionális saisonban szerelmes. Hanem annál vigabbak a ministerialis emberek.

A tegnapi szép napon ezen urak és urfiak szép tiszta fehér nadrágot huzva kiszállinkoztak a vidékre, s nagy hangon hirdetgeték a ministerialis politica fényes és teljes győzedelmét. . .

Mi a gőzű, mondják tán itt olvasóink közül azon boldogtalannak, kiket a kegyetlen sors megfosztott azon üdvözítő szerencsétől, hogy ismer-

retségben legyenek egy ministerialis osztályfőnökkel, tanácsnokkal, titoknokkal, fogalmazóval vagy kályhafűtővel. . . Hogyan micsoda győzelemről van itt szó? Szeretnők erről valamit hallani. Halljuk, halljuk! —

Hát bizony nyájas olvasó a magyarok istene nagyszerűen producálta magát.

Zár alatt legyen mondva nem jól nevezzük mi e gondviselő lényt magyarok istenének. Az isten a magyart eredetileg olly deréknek teremtette, hogy nem szorul az senki különös pártfogására. A magyarok istene: valódi értelemben véve a táblabírák istene. . . Ezeknek van szükségük llyesnőre.

A táblabírák istene nagyon jó kedvben lehet a jelen hét igen dicsően kezdődik és remélhetőleg ollyni is fog végiglen szombtig.

Mert mint olvasóink tapasztalhatták, nálunk ez már így megyen: egy hé ig a horvátokról a muszkákról csehekről németekről franciákról sőt író-ékekről mindig a legjobb tudósítások jönnek:

Ekkor Jellachich meg van bukva, már megszökött; Gaj be van fogva, a zágrábi polgárok a katonákkal együtt szótmorzsolják az illireket, Hrabovszki a romai sánczok közötti ráczokat mint az egyszeri vezér egy lábíg összeapritotta, a többi pedig fogságba ejtette. . .

E jó hírek alatt aztán minden készülötünk összemegyen, az önkéntesekkel hetykébben bánunk, a nemzetőrséget visszaparancsolják, a közönség ajtatosan elnyugszik, s a radical lapokat az ördög sem olvassa.

Hanem aztán ismét egy hétig egyik gonosz hír a másikat éri. Ezeket a gonosz híreket nem szükség ismételnünk.

Illyenkor a ministerium megint mint a vízbe haló kapkodni kezd. A magas tanácsban rá kiáltanak a belügyministerre, hogy üssön ismét egy pár phrasist ki már a ménkü sok chriagyártásban ki merítette a világ minden phraseológiáját sőt magát Páris Pápai uramat is.

Tehát most egy hétig mégint jó hírek jönnek.

A vidékről pedig a nagy hanggal kikiáltott haza veszedelmének viszhangja most érkezik meg a vidékről. . .

Igaz, hogy a mai közlönyben is írja még a ministerium a volt Erdélynek, hogy a haza veszélyben van. A királyi szék allandósára, és a haza épisége roskadoz, hanem ez már ministerialis stylus, melly a megbukott curialis stylus helyébe imáron nagy prosopopejával be iktatattatott.

No de halljuk hát végre azt a nagy győzedelmét, mellyet a táblabírák istene nekünk magyaroknak ajándékképen közibünk hullatott.

A hivatalnokok tegnap dicsugárzó arcczal azt hirdeték, hogy az illyr táborban valami borzasztó betegség ütött ki, melly a lázzadókat mint a ragya a szőlőt teljesen tönkre silányítandja.

Ugy látszik, hogy a táblabírák istene eljárásában ugyanazon rendszert tartja, mellyet hajdanában az izraelitáké követelt, kit Mózes talált fel az égő csipkebokorban.

E hirre a ministerialis emberek határtalanul vigan érzik magokat, nem is hisszük, hogy sokan közülök a tegnapi vasárnapon a zöldben, a városligetben, a sörcsarnokban, s a grober Jósephnél, e kedves ujságra egy kicsit, le nem csip-ték magokat.

Ma pedig hétfőn, miután a bureaukban a blau-montag-system egy kevéssé így amugy még ural-kodik, elhinné e az olvasó, mivel üzték ezen urak unalmokat?

Hát bizony azt beszélték, hogy az isten a horvátokat úgy meg fogja verni, mint egykor az egyiptomiakat, hogy Jellachich, ha szive nem lágyul, úgy fog járni, mint a kegyetlen Pharaó. A büntelő isten fejére és országára rá fogja bocsátani a tizenkét, vagy mennyi égi csapást. . .

Például már a betegség meg van. Az illyrek úgy hullnak, mint a legyek.

A choleraét illetőleg a kereskedelmi és közlekedési ministerek már tettek rendelést, hogy e mirigy Galaczból a Duna déli, ne pedig az éjszaki partjának vegye útját. . .

Ott lesznek a gyilkoló angyalok, a biztosok és statarialis bírák, kik nemcsak az első, hanem a második és harmadik szülötét is kiszóllítják a világnak.

Majd oda mennek a sáskák is. Minthogy tudja meg az olvasó, a belügyminister nem azért szedte Hevesben zsákszámba a sáskatojást, mint sokan gondolták, hogy abból a pesti angol szakácsok compótot, vagy is, némelly táblabíróné szerént complotot főzzenek, hanem inkább, hogy midőn a kikelés órája eljön, a zsákok a péterváradi várba vitetvén, az első délnyugoti szél alkalmával e fiatal éhes sáska raj, az ellenség véteire rá fog bocsátatni.

Igy jönnek majd egymásután a többi csapások is, s a táblabírónemzet e szép földön tovább is pipázhatik.

Kár, hogy az idén nem lesz egy jóra való nap-fogyatkozás, mert még a lázzadó horvátok, a három napi setéség büntetését is megkapnák.

A táblabíró párt ugyanezen utóbbi büntetésben, valami borzasztót ugyan nem igen képzelhetne, mert biz ő azt a három fekete napot keresztül aludná.

Annyi haszon mégis volna az egészből, hogy a magyar, s a horvát határt maga az ur isten jelölné ki, ott setéség lenne, nálunk pedig világos.

Hanem ezen demonstrationnak a ministerium inná meg legjobban levét, mert Szerém, Verőcze és Posega is világosan maradna, holott a ministe-

terium e megyéket diplomacice kapcsolt országnak declaralta.

Mindenesetre pedig figyelmeztetjük a b'áptalanokat, püspökségeket és kolostorokat, melyek croklycként az egyiptomi sötétségben, melyek pár palaczknyit, rendelkezzenek, hogy ezen a tizenkilencedik században előforduló csodasötétségből museumaink számára illő mennyiséget megszerezhessenek.

Addig pedig legyünk vigan. Ne busulgassunk. Jó az isten, kig'git az minden bajbol.

— Ha az eddigi választásokból ítélhetünk, az sokkal jobbnak mutatkozik, mint a millyennek egyelőre véltük volna.

Az igaz, hogy a profundement ministeriel párt többségben lesz, hanem vannak ám olyan egyes kérdéseink, melyekre a fekete golyók záporként fognak hullni.

Átalában véve mi jóválasztásnak nemcsak azt mondjuk, a hol a kitüzött radical zászló nyert többséget, hanem minden olyat a hol egy függetlenlelkű ember, ám legyen az bármi véleményű választatik el.

Tökéletesen rossz választásnak csak azt nevezük, a honnan emberek jönnek, kiknek egyedüli céljok, hogy itt valami hivatalocskára tegyenek szert.

Ezen hivatalhajhászat a parlamentarizmus kormányrendszer vitiozus oldala.

Ha a követi székeken egy ilyen undok holló többség fészkel meg magát, az ellen csak revolutio segíthet.

Csak az ilyen nyomoru konczió csöcselék ne legyen többségben, akkor mitől sem kell félni. —

De szóljunk néhány választásról.

— Abonyban Teleki László lesz követ. Legbiztosabb forrásból merítve tudjuk, hogy mind a két párt, Török Sándoré úgy mint Nagy Józsefé közösen megegyeztek.

— Monoron tegnap volt a választás. Egy lélek, egy hang egy szív: Éljen Patay József.

És ön Tahy kamarás? Tudja ön, hogy mennyi az: egy votum? Ennyit sem kapott ön gyöngyömadaram.

— Ráczkevényben Nyári Pál a legnagyobb dicsőséggel.

— Ma reggel Budán szinte szavazás nélkül az egyik kerületben Házman Ferencz a másikban Perczel Mór.

Perczel Mór már Tolnában is meg van választva, de mint buzgó radical a pártügy tekintetéből ezen utóbbi választást annyival is inkább elfogadta, minthogy nagy befolyása levén otthon Bonyhádon egy szinte radicalt ajánland a választóknak.

— Váczon szinte szavazat nélkül: Hajnik Pál. Mindig liberalis ember volt most utca que ministerialis de azért fel tesszük róla, hogy midőn szó lesz a három nagy nevezett slavoniai megyék történet elszakításáról, mind a mellett is oda fogja koczcsonlani a fekete golyót.

— Gödöllőn a jobb rész kevesebbégben maradt. Fényes Elek, Csapliczki s Fribeisz István pártja egyesült, s Fényesben megnyugodott.

Az ellenfél Benyiczki Ödön volt, kinek részére

főti pap Holló uram a szavazás alatt a legnyomorubb eszközöz, a vallási bujtogatáshoz folyamodván, a firtlmagnát párt 1290 szavazattal 890 ellen győzedelmeskedett.

Ha Holló uram nem károg Fényesnek harmincz negyven szavazati többsége van.

Monseigneur Benyiczki, csókoljon ön kezét Holló tisztelendurnak.

Különben még magunk is adósok vagyunk ennek a jesuita ficzkónak a mennyiben egyszer Fótón levén curiositásból végig hallgattuk egy predicatioját mellynél sületlenebb, szegényebb és nyomorubb zagyaságot soha életünkben nem hallottunk.

Tollat fosztani való ember ön polgár plébánus, nem pedig a népet tanítani.

A politiai meggyőződések és szenvedélyeknek szánt hasábokból áldozunk néhány sort a költői szépeknek.

Az Életképek tegnapi napon kijött számában olvasható Petőfőtől „Kinek nevezzelek“ feliratu dal.

Kérjük az olvasót ne fossza meg magát a gyönyörtől s olvassa meg a verszeretet.

Szárazan és hidegen mondjuk el véleményünket e mű felett. Az europai irodalom évek óta ennél kedvesebbet és gyöngédebbet nem mutat hat fel.

Mimosák.

— Folyó évi jun. 18-án a vasuti indóudvartól át az országuton egész a minsterelnöki lakig egy bizalommal tett koffer veszett el. A becsületes találó kéretik azt mielőbb t. nemes Heszvármegyének átküldeni, mert a ministeriumhoz jött heves vérű és nagy máju deputatio minden készletben volt bizalmat Pestre hozván, a megyében azóta rendkívüli bizalmatlanság van. A becsületes találó — keresztényi kötelessége telyesítésinek jutalmazó öntudatán kívül — hálás elismerésül azon bokretás és csukros ludtollat fogja kapni, mellyel az egri kasinonak az ő országos híru jegyzője — a magni ingenii puer — Csiki Sándor amaz emlékezetes szomorúságu nyilatkozatot írta.

— A nemzeti színház órája cassáltatott. Helyesen, legalább a közönség ezután már nem mondhatja, hogy magát órászámra unja.

— Némelly mágnások nagyon haraguzsznak, hogy a felső táblát a Museumba tették. A választást mi sem tartjuk egészen szorencsésnek, mert, — bár tagadhatatlan, hogy a zoologiai (mind eddig képviselőtlen) gyűjteményre nézve a néhai kormány által nem annyira ki — mint betömlött száju amphibiumok szép kezdetül szolgálhatnak: — de belbecsöket illetőleg az üveg alá tételt sem igen érdemlik. — Minden esetre jobb leende őket a Nottheaterbe tenni, mellynek már neve is igen kimerítőlag jellemzi állásuk minőségét. Milly szép lett volna illy párbeszédet hallani:

„Polgártárs! mit játszanak ma a Nottheaterben?”

„A kármentesítést. Possé mit Gesang und bengalischem Feuer Dezsőfi Emiltől. Ah! ma elme gyünk, Széchen adja az első buffot, und der

spielt famos, Waldstein szavalja a to be or not to be-t; az egészet pedig egy gyönyörű chorus zárja be, mellynek rofrainje következő:

„Mich freut halt das Leben

Ja nimmermehr!“

„Oh, ezt már polgártárs megnézzük, ha a Prachtbau mindjárt fejünkre zuhan is, s a Divatlapban németszelleműnek fognak is kikiáltani.

— Figyelmeztetjük a közönséget egy nevezetességre. Láttak e már olvasóink áloet mellyről írva van hogy 100 évben egyszer nyílik és nagyon keserű, ha nem láttak menjenek el a nagy-Kristof gyógyszerészter elibe, s nézzenek át a szembe levő k. k. priv. Tabacktrafikra, mellynek nyílására nem kell ugyan több 3 hónapi időközé (most ismét elnyílt) de élete valódi áloc keserűségű.

— Épen most tudósítottunk, hogy a jelen rovatunk elején említett bizalom-teljes Koffer már — ez iránti felhívásunk közre juttatása előtt — utnak indított. A becsületes megtaláló — mint halljuk — egy minister volt, kinek a ministeriumhoz az ország minden részéből felküldött bizalmi tömegből, — a megosztás után — ugyis elég szép rész jutván, azt tüstént expediatáta. Csiki Sándor ludtolla e szerint tovább is az egri casino birtokában marad, ha csak a minister ur egy ösmeretes phrasisu bureauban számára helyet nem mutatand.

Csernátóni.

Jun. 20. 1848.

A falusi néptanítókról.

Hazánkban nincs néposztály, melly nyomorubb állásban tengne, mint a falusi néptanító, ezek többnyire mind a papok általi gögös nyomtatástól görnyednek.

Néptanítóink számára képezdek állittattak fel, hogy az itt kiképzett egyének avatos kezekkel munkálkodhassanak a hongyermekei ápolása körül. —

Lássuk, milly hivatal várja az intézetben tanuló ifjakat, és mivé teremtetnek hivataluk által?

Kilépven a képezdeből egy dicséretesen pályavégzett fiu, ha állomása akad, legnagyobb iparral megkezdi s folytatja hivatalát, csak hogy nemes önértetének megfelelhessen.

Izzad, fárad parlagi kisdedjei közt, mindaddig, mig szorgalomsajtolta szelid lelkületének érzetében a háláttan elismerés, és a hivatal sokfelé agazottsága fel nem riasztja; s ekkor látja, hogy az intézetben kivívt dicsértelése, vasbékétüréssel párosult szorgalmával is még kevés arra: hogy ő néptanító lenni tudjon.

Botorul éreztetik vele, hogy egyik fő dolga, mit a köznép kíván, a harangozás! mit néptanítóknak kötelessége tenni, az orgonázás; — mit zsarnok papja — ki még ma is fogadja — igényel, inaskodás s dékányság; mit 10 — 12 for. évi fizetése követel, a jegyzői hivatal; végre mit családjáért tennie kell, a legnagyobb embertelen bánásmódban is siri hallgatás!

Azok, kik a tekintélyek lejártát hangoztatni szeretik, nem tagadnák-e meg hitöket egy illy megtört martyr néposztály fájdalom zuzta jajjai előtt? —

Azon ifju egyén, ki a képezdeből tüzesen kép-

zelő magát egy falu néptanítójává lenni, csak hogy fáklyát gyujthasson az elcsételt elméjű nép közt; azon ifju egyén, ki szorgalmáért mindenek szeretetét magára vona a képezdében, most egy szolgáló állásban a falu repedezett tornya alatt sápadtan tudja: hányat ütött az óra!!!

Azon ifju egyén, kivel üres óráiban sokan örömmel társalgának a képezdében, most, mert falusi népmester, gunytárgy!

Kevesen vannak ugyan képezdében ifjaink, de míg illy önértelen szolgálóknak való foglalatosságok a néptanítói hivataltól nem nélkülözhetnek; míg a néptanítónak egy gögös pap vak eszközévé kell aljasulni, ne várjuk, hogy illy állásért ifjaink évek fáradsalmait áldozzanak.

Falusi harangozó s papinasnak nem kell praeparandia, hidjuk annál jobban helyén érzik magát! —

Nem kevesen vannak papjaink között még ma is olyanok, kik a tekintély lejártát csak akkor emlegetik, ha a néptanító ügyéről a népirányában van szó, de ha egyszer nem hallaná meg a pap ablakában álló jeltadó csengetű hangját a népmester, megfordulna a köpeny, és feltűnne a tekintély tisztelettel csillaga. Papi következetesség!

Valamint kívánatos, hogy a szeretet s bizalom láncza fűzze össze a népet és tanítóját, úgy egyiránt óhajtható, hogy a papnak a népmesterrel érintése ne legyen valami feszes szellemű lehelet, akkor nem leendünk kénytelenek több oly zsarnok darabosságokat hallani, mit a jelen átalakulási évről cs. . . helység az utókornak felmutathat. — Történet ez:

A néptanító — mint jegyző — cs. . . helység becsületes lakosait reá birta harangozó fogadásra, ezt megtudván a tekintélyt nagy mértékben fenntartani szerető népmester kinzó esperes, elkergetéssel fenyegette a czélt közelíteni óhajtó néptanítót, ha illy ujításokat a népnél az ő híre nélkül (tenni merészel; és ezen szigorú ítélet ott mondatott ki, hol — mint mondják — legnagyobb az egyenlőség a templomban?!

Hogy illy botrányt hintő pap rendre nem utasítatik, szádnandó valami!

Pünkösdi hetiben írom e scrokat.

Bár a novelési ügyminister szívét szálná meg a szent lélek, és azon legyen, hogy gögös papjaink ördögi jármái alól a néptanítók minél előbb kiszabaduljanak!

Hogy is lehetne várni a szabadság hirdetését papi rabbilincs közé szorított néptanítótól!?

Ha a nép szabad, legyen szabad tanítója is!

A vallás és közoktatási ministertől a népiskolák és tanítók ügyében kiadott rendeletet hogyan teljesítik meggyénkben az illető pap urak — legközelebb megírom.

Egy néptanító.

Pest június 25.

A marczius 15-dike 86. számában egy polgártárs a derék Földvári Lajos őrnagy parancsnoksága alatt álló III. zászlóalj 2-dik századát mutatá be a közönségnek. Engedje szerkeztő, hogy mi ugyanazt tehessük a 3-dik századdal.

Tisztjeinket a hatalmas deszkás polgártársak választák titkos szavazattal, annyiban titkos sza-

vazattal, hogy litographyrozott tisztikijelölő iverünk lévén mindenki ebbe írható be jelöltje nevét. Mivel azonban egymást nem igen ismerők, s azontelt indítvány, hogy volt katonákat — millyenek többen vannak századunkban — válasszunk tisztjeinknek, pártolásra nem talált; deszkás polgártársaink részint időkimélés, részint hogy bennünket a hosszab gondolkodás, s ebből eredhető főfájástól megmentsenek, teljes kézséggel ajánkoznak iverünk betöltésére, s a harmadik század érdemes vitőzei örömmel ragadák meg a szives ajánlást, s lön dolgok deszkás uraiméknak, alig győzték a diatálás s írást.

S az ekképeni titkos szavazattal választott tisztikar következő:

Kapitány: Zitterbarth Henrik ácsmester, volt polgárhuzár derék köpczös uri ember, magyarul is tud valamit, s lakik csaknem új Pesten, a tégláégetők között, minek azon jó oldala van, hogy ha valamely zavargás alkalmával bennünket kidobolnak, mi a szabályok értelmében a kapitány laka előtt tartozván összejönni, még a kapitányhoz új Pestre kísétélünk, hogy általa ismét bevezetessünk, addig a zavargók lecsillapítva lesznek, s mi ép bőrrel s a legnagyobb rendbe vonhatunk vissza tűzhelyeinkhez.

Főhadnagy: Theisz Elek, az új városi tanácsnok, tüzről pattant egy legény, kár hogy nem bír türelemmel.

Első hadnagy: Schönbauer József orvos-doctor hosszú száraz ember, az ebdürről értekezett, midőn orvosá lön, de ugyan neki is rohan mindenkinek, azon meggyőződésben él, hogy a melly században prokátor van, az megverte az uristen, na szegény Pest városa téged a jó isten megvert hát csakugyan mind a két kezével. Egyébiránt nagy kortes a tisztválasztás körül, kitűnő érdemei vannak, ha prokátor volna, fentebbi meggyőződését tökéletesen osztanók. Sokáig éljen!

Másod hadnagy: Simig István deszkakereskedő, piros posgás, eredeti magyareMBER, kár, hogy annyit ért a katonáskodáshoz, mint a hajdu a harang öntéshez. Nem messze lakik a kapitánytól, s ennél fogva bizton reményljük, hogy gyakrabban tanácskozzanak együtt a század javára s hasznára.

Ez tehát főtisztjeink teljes névsora dióhéjba szorított személyleírással.

Mi, kik deszkás polgártársaink szives kézségét megköszönve a lelkes honfi Pejachevics János grótot akarók kapitánynak, s két derék volt katonát, tisztnek, szorult kebellet tekintünk jelen tiszt karunk mellett századunk jövője elé.

Eleinte ugyan táplált a remény, hogy tiszt uraimék, kik annyi kézség s örömmel vállalák el hivatalaikat, szint olly kézség s eréllyel fognak iparkodni bennünket munkásságuk által részökre megnyerni. Reményünkben azonban fájdalom csalatkozánk, mert bár vagy hatszor kirendeltek, rendezve még mai nap sem vagyunk, a gyakorlatról pedig még szó sem volt. Ellenben előlegezett s leendő költségekre fejenként csak egy pengő buszast szeretnének ránk róni, mi évenként mintegy 1200 pft. lenne; kívánságukat azonban kereken megtagadtuk.

Mi tehát, kik századunkat rend, ügyesség, s pontosság dolgában szeretnők kitüntetve látni, legközelebb volt tanácskozásunkban elhatározók,

ha hogy tisztjeink még a jövő héten sem rendeznek s gyakorolnak bennünket, mi egy küldöttség által megkérjük derék őrnagyunkat, szállítsa fel tiszt karunkat vagy nagyobb erélyességre, vagy leköszönésre. Tertium non datur.

Többen a 3-dik századból.

Szempecz, jun. 19.

Fordítsa csak erre kalamussal fegyverzett szerkeztői fülét. Ugy ni. Hallja-e a szörnyűséges ordításokat? Ugy-e, mintha már ez előtt is hallott volna illetően tónusokat. Ni ni, már kitalálta. Valóban önnek gyakorlott füle van szerkeztő!

Bizony követválasztás ez. Egy cseppel sem egyéb. Hát pozsonyvármegyei Szempecz kerület választja az ő képviselőjét.

Hallhatott ön már erről a híres városról. Innen olyan czimeres ökrök kerülnek ki, hogy a limitációra mindig eldöntő befolyást szoktak gyakorolni. Mit gondol ön szerkeztő a nemzeti gyűlekezletben nem fog-e szőnyegre kerülni a limitatio fontos kérdése?

Na na csak ne nyugtalankodjék, hiszen mindjárt megmondom a nevét.

Csak tudni szerettem volna, hogy tulajdonképpen mit fognak ott csinálni. Mert lássa szerkeztő, ha már az ember egyszer elszánta magát arra, hogy naponként egy egy 5 ezüst forintos bankó nótát zsebre gyurjon, ezer forintos kvártélyban lakjék, és becsületes neve a protyokolamba menjen, hát csak mégis illenék tudni legalább annyit, hogy mit kívánnak az embertől mindezekért.

Pedig lássa szerkeztő a mindjárt tisztelettel megnevezendő követ ur még csak nem is konyit hozzá, hogy mit fognak igazán néhány nap múlva abban a redoute-épületben csinálni. Mert különben, hogy kívánt volna követ lenni. Csak nem kell gyanusítani az embert. Hiszen a tisztelt urnak mind a két szemé meg van. Következőképp, hogy ha valóban tudta volna, hogy mit kívánnak az emberek egy követőtől, de még egy holbszajlit sem vesztetett volna korteskedésre. De hogy tudta, nem is mondja azt senki, hogy tudta, azt mondani rágalom volna a tisztelt ur ősmert szerénysége ellen.

Jaj be csuf dolog az a kíváncsiság, kivált szerkeztőben.

Mondom már no. Hát egy hónap óta iszik Szempecz város fiatalsága. Egy hónap óta szerkeztő! Hiszen ilyen állapotában, ha szépen megkéri val, még Sári nénit is elválasztotta volna deputátusnak.

Nem történt itt semmi egy hónap óta csak ivás és korteskedés. A másik jelölt pártja életének alig adta jelét. Csak úgy hajtották orra elől a népet. Így állván a dolog, ha történetesen szerencsésje lenne, a követ urnak az országgyűlésen okoskodását hallatni, hát aztán ne következtessen szerkeztő, a kerület egész érteimiségéről, mert Szempecz döntötte el a dögöt, mellynek legtöbb és legtűzesb választói vannak.

Jó magyar fajta is lakja ezt a híres várost. Mert ámbár nagyon kevés ember bír itt annak az állatnak a bőréből, mellynek becséről a legutolsó országgyűlés határozott, mégis úgy megrestellát

szerkeztő, mintha mind valóságos nemes ember volna. Hiába a vérében van már az a magyar embernek.

Hej pedig, ha tudná az a követ ur, hogy abból a redoutból még ki is vezethetik az embert, mint szokták olytán személyeket, kiknek nincs billétjük, vagy pedig nagyon megérik rajtuk a bor és másféle szag. Bizony inkább elszenvedte volna, hogy magyar vendégszeretete vonassék kétségbe, semhogy illetén kellemetlenségeket kellessék tapasztalni.

Már látom, hogy ki nem állja tovább szerkeztő, megmondom hát no.

Törvényesen egyesült Magyar- és Erdélyország lakói halljátok meg szavam: esküdt komisszárus nemes Szüllő György urat Szempcz kerület országgyűlési képviselőjét az ur isten sokáig éltesse. Éljen. Fuss.

Van szerencsém ezennel bemutatni az egész redutársaságnak. Pinczér jó salabergit, turoscsuszát töltött pipát, ennek a téns urnak. Czigány huzd rá. Éljen Szüllő György ur Szempcz kerület képviselője.

Na kedves ur indulhat már Pestre. Egyenes az útja. Szívesen látják. Szerencsés utat kívánok.

Hanem még egy szóra.

Igérje meg ön, hogy nem huzza ki Pesten mind a 3 esztendőt. Igérje meg ön haza eránti szeretetéből. Ugy ni. Szaván fogjuk. — Ugy is megunná ön magát annyi ideig a zöldasztalok mellett.

Ne hadja epedni maga után kuszipajtásait, — siessen néhány hét multával olelő karjaik közé.

De előbb házasodjék meg, mert azután nem adják ám oda a szép kisaszonyt.

Anti.

Hirdetések.

A mai naptól

b é r b e a d a n d ó.

Pesten országuton 640-dik számú ház első emeletében jobbra 5 szoba — kettő utcai, három udvari — konyha, csesztár, podlason kamra, földüni fapince, istálló 4 lóra 2 hintóra fészter, szénpápad.

(1)

Az országgyűlési szállások összeiratása, — s azoknak az országgyűlés tagjai közt teendő kiosztása ministerileg levén rám bízva.

Pest háztulajdonosait és lakóit felszólítom, hogy a házanként történt összeírásakor bár mi okból be nem irt, üres vagy általok nélkülözhető lakrészeitek nálam irassák be, s önként adják át országgyűlési szállásnak; nehogy a 844: 11. törv. 9 és 16 §-ban megirt kényszerítő rendszáráshoz legyek kénytelen nyulni.

Az országgyűlés érkező tagjait pedig figyelemzettem; miként szállások iránt nálam folyvást intézkedhetnek, mivel már eddig 300-nál több áll üresen.

Lakásam színháztér 3. sz. 2-ik emelet.

Farkas János mk.

ministeri tanácsos.

(5)

Előfizetési Felszólítás.

A „Füstkirchner Zeitung“ nevű pécsi német lap, melly oly rövid idő alatt is igen nagy pártfogásban részesült, július 1-ső napjától kezdve hetenként háromszor jelenedik meg, és pedig ha rendkívüli körülmények kívánják, melléketekkel.

A szerkeztőségnek fáradhatatlan igyekezett után, sikerült nemcsak az egész alduna-vidékről hanem Tót-, Horvát-, Dalmát-, Ausria-, Török-Görög- és Olaszországból is munkatársakul a legjelesebb férfikat megnyerni; és így e lap oly szerencsés helyzetben van, hogy a monarchia minden részeihez a leggyorsabb, érdekesebb közleményeket adhatja.

Előfizetési díj helyben Pécsen évnegyedeként 2 p. ft, postán nyomtatott borítékban szétküldve Magyarország és a mellék tartományokra nézve 2 ft 24 kr. p. p.

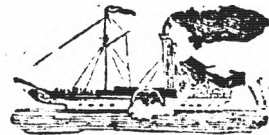
Előfizethetni Pécsen a szerkeztő hivatalban mint szinte a könyvkereskedésekben is, egyébként pedig Magyarországon és Austriában minden felelős postahivataloknál.

Hirdetések is vétetnek fel, hasábjától, — apró betűkben — 2 p krt számítva.

A felvett iratok nyomott ivétől 20—40 pft tisztaletdij fog fizetelni.

Színtugy egy melléklet is „Pécsi Tárogató“ czim alatt az előfizetők arányához képest fog ezen lap mellett megjelenni.

tulajdonos és felelős szerkeztő
Neuwirth E. A.

Gőzhajók járása

junius hónapban.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponként reggeli 6 órakor, Győrrel közlekedéssel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, junius 4- és 18-kán pedig Odessával; e közlekedés a Bécsből egyenesen Orsovára menő gőzössel történik.

„ Orsovára minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden második csütörtökön Galacz és Konstantinápolyi a török részén)

E gőzösek Orsováról elindulnak minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délután ide megérkeznek.

„ Tittelbe minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Zimony- és Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösek Tittelből minden vasárnap és szerdán délután ide megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba. Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete). — A vidéken a postahivataloknál.

EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.